

A watercolor illustration of a school hallway. At the top, a woman in a purple dress and white apron is pouring water from a bucket. A thick stream of water falls from the bucket, splashing onto a child with red hair who is cowering on the floor. To the right, a boy in a white lab coat and red boots looks on with a surprised expression. In the background, there is a door and a window with a grid of numbers (2, 3, 6, 7, 10, 14) and checkboxes.

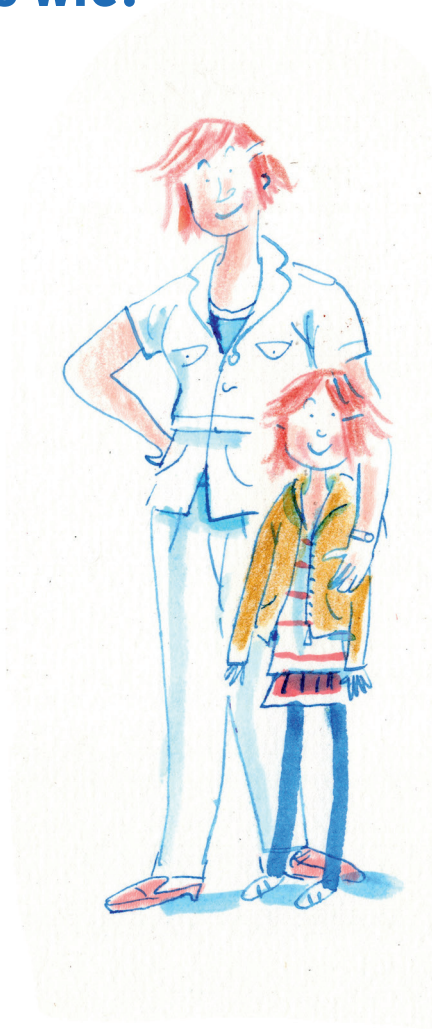
Stelletje apenkoppen!

SELMA NOORT

zwijzen

Sluit aan bij school

Wie is wie?

Bella is een vrolijk en aardig meisje van negen jaar. Ze houdt van buiten spelen, hardlopen, bloemen, lezen en tekenen.

Bella woont samen met mam.
(Die lief is en heel soms streng.)

Steeff is Bella's neef van twaalf jaar.
Hij houdt van gamen, vissen, filmpjes kijken
en nare streken uithalen.
Hij is soms onbeleefd tegen zijn moeder.
(Die lief is en niet streng genoeg.)

Ik hoef geen oppas!

Mam komt Bella's kamertje binnen.
Ze heeft haar uniform aan
en zwaait met haar haarborstel.
'Het spijt me, lieverd,
maar ik moet naar het ziekenhuis,' zegt ze.
'Ik bel Evelien en vraag of ze op je komt passen.'
Bella kijkt op van haar boek.
Mam haalt haastig de borstel door haar haren
en loopt alweer weg.
'Nee!' roept Bella.
'Ik wil niet dat Evelien komt!'
Evelien is haar vaste oppas als mam moet werken.
Vroeger wilde ze nog weleens een spelletje doen.
Maar nu zit ze alleen nog te appen
en te bellen met haar vriendinnen.
Mam draait zich om en komt terug.
'Toe alsjeblieft Bella, even niet moeilijk doen nu!
Ik weet dat ik vandaag thuis zou zijn.
Maar er zijn twee verpleegkundigen ziek geworden.
En mensen in het ziekenhuis moeten
nu eenmaal verzorgd worden.'
'Evelien doet stom, ze hoeft echt niet te komen!
Ik pas wel op mezelf!' roept Bella.
'Doe niet zo raar,' zegt mam.

Even staat ze stil na te denken.
Mam twijfelt.
'Ik kan je ook bij tante Nora afzetten.
Dan kun je met je neef Steef spelen.
Of is die te oud en te groot voor je?'
'Nee!' Bella staat op en rekt zich uit.
'Ik ben al negen, hoor!' zegt ze.
'Ja, en hij is twaalf,' zegt mam ongerust.
'Dat is toch een behoorlijk verschil.
En eerlijk gezegd dacht ik
dat je hem eigenlijk niet zo aardig vond.'
'Steeff ... Steeff is wel aardig,' zegt Bella.
Ze knikt hard, ook al heeft mam gelijk.
Ze vindt haar grote neef niet aardig.
Maar ze heeft vandaag echt geen zin
in Eveliens gegiechel.

Op oma's verjaardag speelde Steeff voor het laatst
met Bella.

Nou ja, speelde ...

Toen Bella een hap van haar lekkere gebakje nam,
sloeg Steeff tegen haar hand.

De slagroom zat over Bella's hele gezicht,
zelfs in haar neusgaten.

Dat was niet leuk, helemaal niet.

Maar iedereen moest lachen, dat wel.

Zelfs oma zat te giechelen.

Het was een rotstreek van Steef.
Bella nam zich voor om nooit meer met hem te spelen.
Maar misschien is Steef veranderd.
Hij is tenslotte alweer ouder geworden.
En als er geen grote mensen bij zijn,
slooft hij zich hopelijk niet zo uit.
Misschien wil hij wel iets van lego maken,
of een spel doen op de computer.
'Steef is best aardig,' zegt Bella nog eens.
Mam zucht en loopt naar de keuken.
'Vooruit, maak je dan maar klaar,' roept ze.
'Ga nog even naar de wc en trek je jas alvast aan.
Dan bel ik Nora en vraag of ik je bij haar mag afzetten.'

Bella zit naast mam in de auto.
Het stoplicht staat op rood.
'Kom, schiet eens op,' zegt mam ongeduldig.
Alsof dat stoplicht je kan horen! denkt Bella.
Mam kijkt opzij en glimlacht naar haar.
'Als Steef vervelend doet, ga je maar bij
tante Nora zitten,' zegt ze.
'Ik hoef maar een halve dienst te draaien.
Dus even na vier uur haal ik je weer op.'
'Fijn!' zegt Bella blij.
Dat valt alweer mee.
Ze hoeft dus niet heel lang bij tante Nora
en Steef te blijven.

Het licht springt op groen.
Mam geeft gas en slaat af naar het huis van tante Nora.
De voordeur gaat meteen open.
'Ha Bella!' zegt tante Nora hartelijk.
En tegen mam: 'Ha zus!'
'Ik haal haar even na vier uur op,' zegt mam.
Ze geeft tante Nora een snelle kus.
'Ik moet gaan, alvast bedankt en tot straks.'
Vanuit de auto werpt mam Bella een kushandje toe.
'Dag lieverd!' roept ze door het open raampje.

Niet plagen, hoor

Als mams auto in de verte is verdwenen,
loopt Bella achter tante Nora aan naar binnen.
Steef zit op de leuning van de bank.
Daar vandaan heeft hij alles buiten kunnen zien.
'Hoi,' zegt Bella zacht.
'Hoi,' zegt Steef.
'Ik zal iets te drinken inschenken.
Lust je limonade?' vraagt tante Nora.
'Ja, alstublieft,' zegt Bella.
Tante Nora glimlacht en loopt naar de keuken.
'Ja, alstublieft,' aapt Steef Bella met een gek stemmetje na.
Hij blaast een kushandje naar Bella,
net zoals mam zonet deed voor ze wegreed.
'Dag lieverd!' doet hij aanstellerig.
'Dag schattepatat, dag schuimpje!
Dag honnepon, dag keuteltje.
Dag baby van me.'

Tante Nora komt de kamer binnen met een dienblad
met drie glazen limonade erop.
Ze zet het dienblad op tafel
en pakt een koektrommel uit de kast.
'Kijk eens, een dinokoek, die vind je vast lekker,'
zegt ze aardig.

Ze houdt Bella de trommel voor.
'Ja, die zijn lekker!' zegt Bella en ze pakt er eentje.
'Dankjewel, tante Nora.'
Steef kijkt alleen maar in de trommel en trekt zijn neus op.
'Dinokoeken!' zegt hij spottend.
'Kan het nog kinderachtiger?
Je denkt toch niet dat ik die eet, mam?'
Bella's koek smaakt ineens niet meer zo lekker.
Bezorgd gluurt ze over de rand van haar glas naar Steef.
Misschien is Steef niet veranderd.
Ook al is hij intussen ouder geworden.
Misschien was het toch beter geweest
als Evelien gewoon was komen oppassen.
Dan was ze in elk geval veilig thuis geweest.
'Kom, we gaan naar buiten,' zegt Steef.
'Ik denk dat Bella liever binnen wil spelen,'
zegt tante Nora snel.
Bella knikt, maar Steef doet alsof hij dat niet ziet.
'De zon schijnt,' zegt hij tegen tante Nora.
'Je zeurt altijd dat ik vaker buiten moet spelen.
En nu stel ik dat voor en is het weer niet goed!'
Bella slaat haar ogen neer.
Wat is Steef brutaal tegen tante Nora.
Bella hoeft zo echt niet tegen mam te praten.
Mam zou zeggen:
'Op die toon wordt hier in huis niet gesproken!'
En ze zou naar de trap wijzen, met een boos gezicht.

'Naar je kamer, Bella!'
Maar mam is hier niet
en tante Nora krijgt alleen maar een kleur.
Ze zegt niets terug tegen Steef.
'Kom,' zegt Steef nog een keer tegen Bella.
Hij wenkt met zijn hoofd.
Er zit niets anders op, Bella moet met hem naar buiten.
Tante Nora loopt mee naar de voordeur.
Nerveus friemelt Bella met de rits van haar jas.
Steef wacht met een lang gezicht.
'Schiet eens op, joh,' zegt hij tegen Bella.
Eindelijk lukt het Bella om haar jas dicht te ritsen.
'Dag,' zegt ze tegen tante Nora.
'Dag Bella,' zegt tante Nora.
'Steef ... luister eens ...'
Tante Nora legt haar hand op Steefs arm.
'Niet plagen, hoor!'

Steef loopt met grote stappen
en zijn handen in zijn zakken.
Het is fris buiten, ook al schijnt de lentezon.
In de tuintjes voor de huizen staan struiken
vol gele bloemetjes.
Even verderop staat een boom vol witte bloesem.
En weer verderop wiegen rode tulpen
heen en weer in de wind.
Bella haalt diep adem.

Het is fijn buiten in de zon.
Nou ja, het zou fijn kunnen zijn.
Zonder Steef.

Stelletje apenkoppen!

Mam moet werken, dus Bella gaat naar tante Nora.
En naar haar vervelende neef Steef.
Bella hoopt dat hij aardiger is geworden.
Helaas valt dat tegen, Steef is nog steeds vervelend.
En wie krijgt er de schuld van zijn rotstreken?
Juist ja, Bella.

Sluit aan bij leesmethode

estafette

NUR 282

ISBN 978-90-487-3292-0

9 789048 732920

buiten spelen, gevoel

zwijsen.nl

Zwijsen, dé leesspecialist sinds 1846